

de under nutidens teknologi og vidtftavnende krigsførelsesformer – er meget uklare, se for eksempel § 6, stk. 1, nr. 3 og 4. Gummistøvler og forkølelsepiller er omfattet af bestemmelsens tekst, der derfor må fortolkes indskrænkende. Men hvor går grænsen så, når man ikke kan stole på lovens egne ord?

Det var nærliggende at overveje, om der for eksempel kun skulle gives frit løb for eksport til andre NATO-lande, eller at loven på anden måde skulle nationalitetsbegrænse salgene. Som det internationale forretningsliv er organiseret nu om dage, har man ingen sikkerhed for, hvor vore eksportvarer til syvende og sidst vil havne. Nationalitetsbegrænsninger vil derfor alene skabe retsukker for den enkelte og økonomisk tab for samfundet, fordi der måske bliver indblandet fremmede mellemhandlere, der skal have deres fede avancer.

Det reelle indhold af § 6 er derfor at give danske skibsværfter, maskinfabrikker og adskillige andre virksomheder et handicap i forhold til udenlandske konkurrenter oven i de mange andre folketingskæbte.

Nærværende lovforslag er så helt åbenbart et forslag, der trækker i den rigtige retning, fordi vedtagelse af lovforslaget vil betyde, at flere virksomheder kan producere varer, som kan sælges til udlandet, hvilket igen betyder, at betalingsbalanceunderskuddet til arbejdsløshedsunderstøttelse mindskes, fordi der vil blive flere arbejdspladser, og er der noget, Danmark har brug for, så er det bestemt arbejdspladser i eksportproduktionsvirksomheder.

For eksempel er hele værftsindustrien inde i en meget alvorlig krise. Den ville blive hjulpet ganske væsentligt, hvis det kunne tillades at bygge inspektionsskibe, inspektionsskuttere og torpedobåde af Willemoesklassen. Danske flådeskibe er efterspurgt ude omkring i den store verden på grund af deres høje standard.

Også inden for elektronikindustrien vil produktionen kunne forøges ganske væsentligt, fordi den danske know-how netop på dette område er vældig godt anerkendt ude i verden.

En vedtagelse af dette lovforslag vil derfor betyde: gode, sunde, danske arbejdspladser, mere valuta til landet og dermed mindre arbejdsløshed og mindre betalingsbalanceunderskud.

Derimod vil det ikke betyde mere ufred i verden. De, der vil føre krig, skal nok skaffe sig de fornødne våben på den ene eller anden måde. Det går jo forud for alt andet for de pågældende. Om

det lille fnug på globussen, der hedder Danmark, bidrager dertil eller ej, er i verdensfredssammenhængen aldeles betydningsløst. Men for den danske beskæftigelse og samfundsøkonomien i øvrigt vil det være af ganske stor værdi at få fri adgang til det særdeles profitable internationale våbenmarked. At § 6 ødelægger dansk rustningsindustri, er i virkeligheden eksport af arbejdspladser plus endnu hårderé gældsslåveri som hoveddarven fra vor generation til vore børn og børnebørn. Ny viden er aldeles afgørende for, at Danmark kan udvikle sin høje velfærdslevestandard i størst muligt omfang. Oprettes for eksempel en dansk kampvognsfabrik, vil dens forskningsresultater højst sandsynligt give basis for mange nye danske virksomheder, der kan producere motorkøretøjer eller dele dertil. Penicillin, radar, lommeregner, flyvemaskiner og meget, meget andet er et resultat af, hvad der oprindeligt var den »krigsproduktion«, som den kortsynede § 6 udelukker danske virksomheder fra.

Når det drejer sig om de superavancerede storvåben, vil dansk industri selvsagt ikke kunne komme til at spille nogen særlig rolle, men også stillingen som underleverandør vil her være et stærkt ønskeligt bidrag til at bedre den danske beskæftigelse og betalingsbalance.

En ophævelse af § 6 har som rimelig konsekvens, at der enten ændres i § 1, eller at administrativ praksis i relation til § 1 liberaliseres, således at også de i § 1, stk. 1, nævnte våben m.v. frit kan tilvirkes, når det åbenbart sker til eksportformål. Der kan imidlertid i så henseende tænkes mange graduationer. Forslagsstillerne har ikke med lovforslagets fremsættelse ønsket at lægge sig fast på nogen bestemt af disse, idet hovedmålet nu må være at få § 6 ophævet, uanset hvor langt eller kort man derefter kan få folketingsflertallet med hensyn til § 1-problemerne.

Det bemærkes, at forslagsstillerne med glæde har noteret sig de positive udtalelser, der på det seneste er fremkommet fra såvel socialdemokratiet som regeringen, om støtte til de tanker, der her er udformet som lovforslag.

Løvforslaget er en genfremsættelse af et senest i folketingsåret 1982-83 fremsat forslag, se Folketingsstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 5457, 7905, 10632 og 11278, tillæg A sp. 2909 samt tillæg B sp. 1321.

Forslagsstillerne ser naturligvis helst lovforslaget vedtaget uændret, men ønsker dog at henlede opmærksomheden på, at mindre ændringer kan accepteres, hvis dette er nødvendigt for at samle det nødvendige flertal i folketeting.